

Mi Mutter wor met ehrer Fründin en Urlaub. Se hatten immer et Finster och naachs op. Et wor hell an däm Owend.

Do hatt et Len - se wor met ehrer Fründin ungerwähs irgendwo en Österreich - et Leni hatt sich de Hoore opgedriht.

Achsu, mer muss sage, an däm Owend vürher hatte se bei däm Mann, wo se en Pension wore, selvs gesammelte Pilze gegesse. Mi Mutter hatt e bessche Angs un wor ald met su nem komische Geföhl engeschlofe. Et Leni hatt an däm Owend de Jalousie rungeretrocke.

Mi Mutter weed medden en de Naach wach un alles es dunkel. Do schreit et: "Leni, ich ben dud vun dä Pilze!" un et Leni springk us dem Bedd unger su en Schräge un haut sich die Stecker vun dä Dinger en der Kopp.

"Nä, Leni, ich lewe jo doch noch!" hät se dann gesaht un hät sich widder gelaht.

Elke Nyolts Mutter und Familie

Nyolt, Elke (64): *Geftige Pilze?*

zə vɔː met ʔɛvə 'fʁʏndɪn ʔen 'ʔuɐ̯lɑʊp ʔʊn jo zə hatən ʔɪmɐ_t finstə ʔox naːks ʔop ʔʊn ʔət vɔ hɛlː nə ʔʊn jo ʔan dɛm ʔɔːvɛnt had_ət leːn vɔ met ʔɪvə 'fʁʏndɪn ʔʊn ʔvɛ-θ 'ʔɛntfo_ɛn 'ʔøːstɛvɪfj nɛ_ʊn_ət leːni hat sɪfj tə hɔːvə 'ʔopjɛdviːt ʔun ʔax'soː ʔʊn mɛ mʊsː zaːvə ʔan dɛm ʔɔːvɛnt 'fʏhɛg hatən zə bɛ dɛmːan vɔ zə ʔen paŋ'zjoːn vɔːvə hatŋ zə zɛlɛfs jɛzəmɛltɐ pɪltʂɐ jɛjɛsə ʔʊn mi mʊtɐ hat ʔɛn bɛsjɐ ʔaŋs ʔʊn vɔː ʃon mɛd_ɛnɛm 'koːmijɛf jɛføːl vɔ di 'ʔɛnjɛʃlɔːfə ʔʊn_ət leːni hat ʔan dɛm ʔɔːvɛnt hat sɛ dɛː ʒalu'ziː-ə ʔʊn jɛtʁɔkə ʔʊ mi mʊtɐ vɛːt mɛdɛn ʔɛn dɛ naːx vɛːt sɛ vax ʔʊnt ʔalɛs ʔɛs tʊŋkəl tɔ ʃvɛɪd_ət leːniː ʔɪfj bɛn duːt fɔn dɛnɛ pɪltʂɐ ʔʊn_ət leːni ʃpɪŋk ʔʊs dɛm bɛt ʔʊn zʊ_ɛn ʃvɛːjə ʔʊn ʔə haʊt sɪfj diː ʃtɛkɐ fʊn dɛnŋ dɪnɛ ʔɛn dɛ kɔp ʔʊn ʔax ʔʊn_an nɛː leːni_ɪfj lɛːvə jo dɔ nɔx hɛt sɛ dan jɛzaːt ʔʊn_a hɛt sɪfj vɪdɛ jɛlaːt